

אכ"ה הל"ב ואוכ"ל ל"ו וכ"א בכ"ח הכ"ח. כ"י בע"ר אנכ"י מאי"ש כ"י אי"ש בראנ"י כע"ם. ול"א בינ"ת אד"ם ל"י ול"א תלאנ"י בד"ם ול"א ל"ב די"ן אמ"ת ל"א ו"י מד"ת חכמ"ה, ומדת יד עקש אדע. ואמנם אמרו עוד מי עלה שמים וירד העלי"ם ש"ם וידרי"ם. כי זה כבר אמרו יעקב בסוד הסלם שראה. מי אסף רוח בחפניו אסף מפחו בנחיריו. ויפת באפיו נשמת חיים. מי צרר מים בשמלה מציר ממיר שם הלב והוא ממיר על שדמי מרה והם ממירי צלם שבמרה וצריך שיהיה המשכיל ממרר צלם בשמירה. מי הקים כל אפסי ארץ כספי אל מקיים הארץ כלומר הכוסף החשק האלוהי אשר הוא תכלית מציאות הארץ והוא הנביא. כי סודו אמצע והנהו במספרו עשרים ושתים אותיות והחושק והכוסף לדעת את השם חושק במ. מה שמו אדם שמו ומה שם בנו ואדם שם בנו כי הוא שם שכלו הנקרא בנו מהבנה מה שמו שם האלהי יהוש"ע שלמיהו הלשון אש ומים ושכינה ושפה ומה שם בנו הובן משמו. כי תדע לדעת ואיך תדע בצירוף האותיות תדע כי "כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחוסים בו" (משלי ל' ה'). הנה כבר גליתי לך רמזים רבים בפסוקים הנזכרים.

ועתה אגלה לך עוד סוד הפעל האמתי המשנה טבע חלקי היצור בכח כלל הדבור, עד שישוב רוחך השכלי כל אחד היותו חלק ויכלול עצמך כל העצמים המיניים אשר ממינך, וכל שכך מה שתחת מינך. ובוזה תהיה אז מיוחד ומפורש ומובדל מכל עמי הארץ החושבים שהם חכמים. ויהיה כל אדם אז בעיניך לפי דרך כחיות ובהמות ועופות, ותשיג בהרגשותיך ובשכלך השגות אמתיות. והדומים לך יהיו בעלי צלם ודמות והם בעלי התורה ושומרי המצוה באמת ושכרם שלם. והם שנתברכו בברכת האבות כי הם בניהם ותלמידיהם האמתיים לבדם. וזה דרכך אשר תלך בו להשיג בו סוד הפעל האמתי. קח בידך עט סופר מהיר ויהיה לשונך מדבר תמיד בנגון גאה ונעים בנחת בנחת. והבן בדברים המצורפים אשר יצאו מפיד יהיו מה שתרצה ובכל לשון שתרצה. כי כל הלשונות אתה צריך להשיבם אל חמרם הראשון. וכבר רמזתיהו לך זה הדרך ומה שתעשה

בו בקצת מקומות זה התבור. ואמנם השארתי כונה אחת מיוחדת שעדין לא הודעתוך עניינה מבואר, מפני שזה היה מקומה הראוי לגלותה בו עד תכלית אמתתה. כבר ידעת מאמר ישעיהו הנביא שאמר "הגידו קא תיות לאחור וננקה פי אל הים אתם אף פטיבו ותרכעו ונשפעה נקאה יחדו" (ישעיה מא' כג'). ואמר עוד "קא תיות שאלונני על בני ועל פ' על ידי תצנני" (שם מה' יא'). ועוד אמר "וא תיות ואשר תב' אנה יגידו למו" (שם מד' ז'). ואלה שלשה עדים נאמנים על האותיות. ודע שאתה צריך שיהיה הקולמוס בידך כחנית ביד גבור, וכשתחשוב בדבר אחד ותזכירהו בלבך באותיות הידועות לך ותוציאהו בפיך מוצא שפתיך תשמור ושמעת, כלומר ישמעו אזניך מה שפיך מדבר, והבן בלבך על מה שמורה מה שהוצאת מפיך, וכתבהו מיד וזכרהו לסמנו בכללו מגומטר הכרחי, אע"פ שבכללו לא יורה על דברי. ודע כי הוא יהיה לך למפתח לפתוח בו חמשים שערי בינה. וזהו רמז המעשה, קח אותיות וכתבם כך "אותיות" וחלקם אות יות תאוויות. ועוד והפכם תוי אות, וקח כללם מוכרח מגומטר והוא תתכ"ג, ועשה מהם שלש"ה חלקי"ם, אי תו תו, (ד') [א'] אתה י' אתה, ראשון אתה אחרון אתה, אתה הוא ראשון אתה הוא אחרון. ועוד אני יהו"ה אני ראשון ואני אחרון, וחשוב כי זולתך מדבר אתך ואשר הוא אומר לך כל מה שאתה חושב ומדבר וכותב.

ואם אתה לבדך בשעת הפעל מתבודד חושק לקבל השפע האלוהי המוציא שכלך מן הכח אל הפעל, ואתה מגלגל האותיות מפה ומפה, ואתה יכול בהם להגיע עד הכונה אחת ראשונה. והיא שמתוך רוב תנועתם ועיונך בהם ודעתך אותם יתחילו שערות ראשך לעמוד ישערו. ודמך שהוא הדם החיוני שבלב שנאמר עליו "כי הדם הוא הנפש", ונאמר עליו עוד "כי הדם הוא בנפש יכפר", יתחיל להתנועע מתוך הצירוף החי המדבר, ויתחיל כל גופך להיותו גרע ורעדה נופלת על כל אבריך, ואתה מפחד פחד אלהים ויראת יי תכסך, ותרגיש בעצמך רוח נוסף מעורר אותך ומחזקך ועובר על כל גופך ומהנה אותך, ונראה לך בו שש[ופע] עליך מראשך ועד רגליך שמן

אפרסמון פעם אחת או יותר, ושמחת ונהנית ממנו הנאה גדולה בגילה ורעדה, גילה לנפש ורעדה לגוף כדמות הרוכב הרץ את הסוס שהוא שמח ונהנה והסוס נרתע תחתיו. דע כי אין ספק שכבר נגעת עם כל זה הפעל המופלא אל שער מחמשים שערי בינה והוא השער האחרון, ובפתח זה השער פתיחה שתוכל בעבורה להנצל מיד השוער ששמו א"ז, כמו שנאמר "קדם מפעליו מא"ז". על סוד "יי קנני ראשית דרכו". דע שמיד תשרה עליך שכינה ותפתח בלבך חמשים שערי בינה. ומאז תדע מי עמך ומי על ראשך ומי תוך לבך, ותכיר הפעל האמתי ותבין ממנו מ"י א' ט"ם דמ"ו של אד"ם עד שישב ט"מ א' על פי מד"ה אח"ת ראשונה שהיא אחרונה. כסוד או"ר יה"י אחרו"ן והו"א ראשו"ן ויה"י אחרו"ן והוא ראשון. והעד כי המאמר "ויאמר" אלהי"ם יה"י או"ר ויה"י או"ר" שוה למאמר "ויאמר" אלהי"ם נעש"ה אד"ם". מהי"א רפ"ז האו"ר הנבר"א המהי"א רפ"ז או"ר האברי"ם מהאו"ר הנבר"א הי"א רפ"ז מדבור מזוהר השם המפ ורש שרו של עולם שרש עולם שר של עו לם שר על שלום. השמשים והעבדים בו מלכים תמיד והוא ממי"ת יסודו"ת והוא מחי"ה בראשי"ת, השם מל"א וחס"ר המפור"ש רך וקשה במספר ובשיעור, שם מיוחד שר מיוחד שם חיים שר חיים מרו"ח אלהי"ם חיים שני מלכים חיים רקי"ע עול"ה ע"ל ה"ר קיע שערי"ו שמי"ם שעלו עשר שערי השם במדה שערי המדה בשם.

הנה צרפתי לך צירופים שמה"ם תוכ"ל להפ"ך מדות חמה ולבנה שנהפכו בשם. ועל כן אחר שהוא מדת יום ומדת לילה וסודו שד"ה ושדות צריך גלגול, והוא ש"ם ש"ר הפני"ם יהו"ה מתהפך תמיד, כי שמו יהו"ה מטטרו"ן שר הפנים. וממנו היתה שכב"ת זר"ע הויה והוא שר צבאות בתנועת הגלגל, אשר במלכות מתהפ"ך תמי"ד. ואני אהיה מלאך המות ואמיתהו ליצר הרע בכח השם, וכן עשה דוד כשאמר "ולבי חלל בקרבי", וכן תעשה גם

סדר אור חיים לרבי אברהם זינגר זצ"ל

צוהר תעשה לתיבה שמעתי מהרצ הק' המגיד
 מו' יחיאל מיכל ז"ל ע"ז גהצין הלל
 החורה נלחיות ומאי דכוי הוב דצח לרמז דהאדם
 לריך לדבר דבורים דדו"ר ולהביא אוחס לעולם
 המחשבה הנקי צינה וצינה נקרא חס כמ"ש
 צוהר כי חס לצינה תקרא וזהו שאמר לומר
 תעשה לתיבה ר"ל לתיבה של תורה ותפלה תעשה
 צהירות מעולם המחשבה עכ"ד ודפח"ח ונראה
 בדרך הזה לסיים כל הפסוק ואל אמה תכלינה
 מלמעלה ופתח התיבה בצדק חסים תחמים ושנים
 ושליש תעשה להצין כנ"ל מה דכוי הוב והנה
 כפי הנ"ל דצח לרמז דהאדם לריך לדבר דיבורים

דו"ר ולהביא אוחס לעולם המחשבה הנקרא
 צינה וצינה נק' חס ר"ל לומר תעשה לתיבה של
 תורה ותפילה תעשה צהירות מעולם המחשבה
 וזהו ואל אמה וכו' ואל חס ה' תכלינה מלמעלה
 ר"ל חס ה"ח החרויה שהיא הדיבור שם תכלינה
 והנה הרצ הקדוש המגיד זללכ"ה אמר צ"ש
 הבעש"ט זללכ"ה שמ"ש צוהר שדין את האדם
 צדק היכנ דהיינו הדיבורים ואותיות התפלה
 הנקרא היכלות שם דיין את האדם חס כדאי
 הוא לכוונם צחוד הדיבורים ואותיות התפלה וחס
 חינו כדאי מגרשין חותו היינו ששולחין לו מחשבה
 רעה ודוחין אותו ע"כ ולפ"ז לריך האדם כשצח
 אליו מחשבה רעה ר"ל נפשט צמטטיו ולהתחרט
 על עונותיו שיוכנ לצח צדבוריו לעולם המחשבה
 וז"ש ופתח התיבה ר"ל פתיחת תיבת הדיבור צדק
 חסים דאמרו רז"ל צמס' מנחות דף ק"ט למה
 רגל ה' תלוי חס חוזר צו ליטול צדק וזהו צדק
 צדק ה' חסים ר"ל צתשובה וחרטה על כל עונותיו
 והנה הרצ המגיד זללכ"ה אמר שהאדם שאין
 יכול לבון כוונת התפלה לריך לחשוב שיש צהירות
 ג"כ טעמי ותגין ונקודות המרומז לדי עולמות
 ע"כ ויש טעמים ונקודות למטה צהירות וצחמלע
 צהירות ולמעלה מהחותיות וכן תגין למעלה
 וז"ש תחמים שנים ושליש תעשה.

סדר אור חיים לרבי אברהם זינגר זצ"ל

צוהר תעשה לתיבה בשם ריבש"ט זללכ"ה
 שתהא התיבה מצהיר על דרך כי יש
 בכל אות עולמות ונשמות ואלוהות ועולים
 ומתקשרים ומתייחדים זה בזה עם אלוהות.
 ואח"כ מתייחדים ומתקשרים יחד האותיות
 ונעשים תיבה ומתייחדים יחודים אמיתיים
 באלוהות וצריך האדם לכלול נשמתו בכל בחי'
 ובחי' מהנו. ואז מתייחדים כל העולמות כא'
 ועולים ונעשים שמחה ותענוג גדול עד אין שיעור.
 וזהו תחמים שנים ושלישים וגומר דהיינו עולמות
 ונשמות ואלוהות תלת עלמין אית ליה וצריך
 לשמוע כל מה שאומר שהשכינה עולם הדבור
 מדברת והוא שושבינה. צוהר שתצא בבהירותו
 ולעשות נחת ליוצרו. וצריך אמנה לכל זה הנזכר
 השכינה נקרא אמונה אומן ובלא אמונה נקרא ח"ו
 מפריד אלו"ף. ואל אמה תכלנה מלמעלה היינו
 אמא. או יש לומר אחר שיצא התיבה מפיו אין
 צריך לזכור אותה להלן שהענין שלא יראה
 שהולכת למקום גבוה שאין יכול לראות כשמש
 וזהו תכלנה מלמעלה. ודע במה אתה יכול לעשות
 כן. בא אתה וכל ביתך אל התיבה. בכל גופך
 וכחותיך תבא אל התיבה. ויחשוב שמחה בהדבור
 כשהוא מדבר;